

Οι παράνομες συμβιώσεις.

(†) ἐπίσκοπος Αύγουστίνος Καντιώτης.

Ἀπομαγνητοφωνημένη ὁμιλία, ἡ ὁποία ἔγινε στὸν Ι. Ναὸ Ἁγ. Ἰωάννου
Πτολεμαΐδος τὴν 29-8-1975.

«Οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου» (Μάρκ. 6,18)

Δὲν θὰ γίνῃ ἡ Ἑλλάς Σουηδία. Δὲν θὰ γίνῃ Δανία, οὔτε Σικάγο, οὔτε Μόσχα. Ἡ Ἑλλάς θὰ μείνῃ Ἑλλάς. Θὰ μείνῃ Πόντος, Μικρὰ Ἀσία, Μακεδονία. Δὲν θὰ διοικοῦν τὸν τόπο μας μασόνοι, ἄπιστοι καὶ ἄθεοι. Ἡ Ἑλλάς θὰ κυβερνᾶται ἀπὸ τὸ Χριστό.

Ἀκούσατε, ἀγαπητοί μου, τὸ ἱερὸ καὶ ἅγιο εὐαγγέλιο. Πῶς ἀρχίζει; «Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ...». Ἔχει σημασία ἡ ἀρχὴ αὐτή. Σημαίνει, ὅτι τὸ εὐαγγέλιο δὲν εἶνε παραμύθι, ἀλλὰ μιὰ πραγματικότης· σημαίνει, ὅτι αὐτὸ ποὺ ἱστορεῖ τὸ εὐαγγέλιο συνέβη σὲ ὠρισμένο χρόνο.

Καὶ τὸ γεγονός, τοῦ ὁποίου τὴ μνήμη ἐορτάζουμε σήμερα, συνέβη σὲ κάποιον χρόνο. Σὲ ποῖο χρόνο; «Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ»· ὅταν αὐτοκράτωρ στὴ Ῥώμῃ ἦταν ὁ Τιβέριος· ὅταν ἀρχιερεῖς στὰ Ἱεροσόλυμα ἦταν ὁ Ἄννας καὶ ὁ Καϊάφας· ὅταν στὴ Γαλιλαία βασίλευε ὁ Ἡρώδης.

Ποῖος Ἡρώδης εἶνε αὐτός; εἶνε ἐκεῖνος ποὺ ἔσφαξε τὰ νήπια στὴ Βηθλεέμ; Ὁχι. Ὁ Ἡρώδης ποὺ λέει σήμερα τὸ εὐαγγέλιο εἶνε ὁ γυιὸς ἐκείνου. Αὐτὸς εἶνε ὁ Ἡρώδης ὁ Ἀντύπας.

Αὐτὸς διοικοῦσε τὸ βασίλειό του, τὴ Γαλιλαία, δικτατορικῶς. Δὲν εἶχε οὔτε δικαστὰς οὔτε δικαστήρια. Αὐτὸς ἔκρινε ποῖος εἶνε ἔνοχος, αὐ-

τὸς ἔκλεινε στὶς φυλακές. Μόνος του δίκαιζε καὶ κατεδίκαζε εἰς θάνατον. Ἔκανε ὅ,τι ἤθελε.

Καὶ ποιὸν ἔκλεισε στὴ φυλακὴ, ποιὸν κατεδίκασε εἰς θάνατον; Ὁ Μωσαϊκὸς νόμος ἐπέβαλλε θανατικὴ ποινὴ στοὺς βλασφήμους, στὰ παιδιὰ ποὺ τολμοῦσαν νὰ χτυπήσουν τὴ μάνα ἢ τὸν πατέρα τους, στοὺς πόρνους, στοὺς μοιχοὺς, σ' αὐτοὺς ποὺ χώριζαν τὰ ἀντρόγυνα, στοὺς μάγους καὶ στὶς μάγισσες. Μὲ λίγα λόγια, ἡ ἐσχάτη αὐτῆ τῶν ποινῶν ἦταν γι' αὐτοὺς ποὺ διέπρατταν μεγάλα ἐγκλήματα.

Ὁ Ἡρώδης ὅμως κατεδίκασε εἰς θάνατον τὸν Ἰωάννη τὸν Πρόδρομο. Τί κακὸ ἔκανε ὁ Ἰωάννης; βλαστήμησε τὸ Θεό; ἐπόρνευσε, ἐμοίχευσε, ἔκανε μαγεῖες; Τίποτε ἀπὸ αὐτά. Ἦταν ἀθῶος. Καὶ τότε πῶς στὸν ἀθῶο αὐτὸν ὁ Ἡρώδης ὠρίσε τὴν ἐσχάτη τῶν ποινῶν, τὸν θάνατο;

Ὁ Ἰωάννης ἔκανε κάποιο κακὸ, κάποιο ἐγκλημα. Ποιὸ εἶνε τὸ ἐγκλημά του; Σὲ τέτοια ἐποχὴ, ἐποχὴ δικτατορίας καὶ ὀλοκληρωτισμοῦ, ποὺ βασιλεύει τὸ ξίφος καὶ ἡ βία, ἐγκλημα εἶνε νὰ πῆ κανεὶς τὴν ἀλήθεια. Ὅλα τὰ ἀνέχεται ἓνα τέτοιο καθεστῶς, ἀλλ' ὄχι τὴν ἀλήθεια. Τόλμησες νὰ πῆς τὴν ἀλήθεια; Θὰ ἔχης περιπέτεια.

* * *

Ὁ Ἰωάννης, ἀγαπητοί μου, ἦταν ὁ μόνος μέσα στὸ βασίλειο τοῦ Ἡρώδη ποὺ τόλμησε νὰ πῆ τὴν ἀλήθεια. Τί εἶχε κάνει ὁ Ἡρώδης; Εἶχε διαπράξει τρία ἀμαρτήματα. Πρῶτον ἔδιωξε τὴ γυναῖκα του. Δεύτερον πῆρε ἄλλη. Τρίτον αὐτὴ ἡ ἄλλη, ποὺ πῆρε, ἦταν ἡ Ἡρωδιάδα ἡ γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ του, μὲ ἄλλα λόγια ἡ νύφη του. Ἦταν δηλαδὴ διαζευγμένος, ἦταν μοιχός, ἦταν καὶ αἰμομείκτης. Καὶ ὅμως ἔβγαινε μ' αὐτὴν δημοσίως, καὶ τὸν χειροκροτοῦσε ὅλος ὁ κόσμος. Ἐνας μόνος τὸν ἤλεγξε, ὁ Ἰωάννης. Αὐτὸς δὲν τὸν φοβήθηκε. Τί εἶχε νὰ χάσῃ; Εἶχε θέσεις, εἶχε χρήματα; Ἡ μόνη περιουσία του ἦταν μιὰ κάππα, κι αὐτὴ ὄχι ἀπὸ μαλλὶ ἀλλ' ἀπὸ τρίχες καμήλου. Κρεβάτι του εἶχε τὴν ἄμμο τῆς ἐρήμου, τροφὴ του τὶς ἀκρίδες, ποτό του τὸ νερὸ τοῦ Ἰορδάνη, στέγη του τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ. Ἦταν ἀσκητής. Αὐτὸς λοιπὸν ὁ ἀσκητὴς ἔρριξε τὸν κεραυνὸ καὶ σείστηκαν τὰ ἀνάκτορα. Λέει στὸν Ἡρώδη· «Δὲν σοῦ ἐπιτρέπεται νὰ ἔχῃς τὴ γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου» (Μάρκ. 6,18). Πῶς τὸ ἄκουσε ὁ Ἡρώδης αὐτό; Ἐξωργίστηκε. Διέταξε νὰ τὸν πιάσουν, νὰ τὸν δέσουν καὶ νὰ τὸν ρίξουν στὰ μπουντρούμια, μέσα στὶς φυλακὲς τῆς Μαχαιροῦντος. Ἐμεινε πολὺ στὴ φυλακὴ ὁ Ἰωάννης; Ὁχι. Γιατὶ καὶ μέσ' ἀπὸ τὰ σίδερα δὲν σταμάτησε νὰ διαμαρτύρεται γιὰ τὴν ἀμαρτία τοῦ Ἡρώδη. Περισσότερο ὅμως ἐξαγριωμένη ἦταν ἡ Ἡρωδιάδα. Προσπαθοῦσε νὰ βρῆ εὐκαιρία νὰ ἐκδικηθῆ τὸν Ἰωάννη. Καὶ τὴ βρῆκε. Ποιὰ ἦταν ἡ εὐκαιρία; Τὸ γλέντι καὶ ὁ χορός.

Ἔλα τώρα ἐσύ, πού λές ὅτι δὲν εἶνε τίποτε τὸ γλέντι, δὲν εἶνε τίποτε ὁ χορός· ἔλα νὰ δῆς, ποῦ ἔπεσε τὸ κεφάλι τοῦ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ὁ Ἡρώδης ἐώρταζε τὰ γενέθλιά του. Εἶχε φαγητά, κρασιά, ὀρχήστρες, καὶ γυναῖκες διεφθαρμένες. Στὸ τέλος δὲ τῆς διασκεδάσεως καὶ τοῦ χοροῦ, ἐκεῖ πού ἦταν ζαλισμένος ἀπὸ τὸ οἰνόπνευμα, νὰ καὶ παρουσιάζεται μιὰ χορεύτρια. Ἡ Ἡρωδιάδα τὴν ἔστειλε ἐπίτηδες· ἦταν ἡ κόρη της, ἡ Σαλώμη. Χόρευε ἓνα διεφθαρμένο χορὸ τῆς Ἀνατολῆς, πού ἔκανε τὸν Ἡρώδη νὰ χάσῃ τὸ μυαλό του. Τότε μέσα στὸ μεθύσι καὶ στὴ ζάλη του ὁ Ἡρώδης τῆς εἶπε μὲ ὄρκο· «Ζήτησέ μου ὅ,τι θέ'ς, καὶ θὰ σοῦ τὸ δώσω· ...μέχρι καὶ τὸ μισὸ βασιλείου μου» (ἔ.ἀ. 6,22-23). Πολλὰ πράγματα μποροῦσε νὰ ζητήσῃ ἡ κόρη αὐτή· μποροῦσε νὰ ζητήσῃ μέγαλα καὶ παλάτια, χωράφια, ἀμπελῶνες καὶ ἐλαιοστάσια, χρυσὸ καὶ ἄργυρο. Τίποτε ἀπὸ αὐτὰ δὲν ζήτησε. Τί φοβερὸ πρᾶγμα εἶνε ὁ ἄνθρωπος! Πῆγε καὶ συμβουλευτήκε τὴ μάνα της. Κ' ἐκείνη τῆς λέει· Μὴ ζητήσῃς τίποτε ἄλλο, παρὰ μόνον τὸ κεφάλι τοῦ Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. ὦ, τίγρις καὶ χειρότερη ἀπὸ τὴν τίγρι εἶνε ἡ κακιά γυναίκα! Καὶ ἐνῶ στὴν ἔρημο τὸν Ἰωάννη τὸν σεβάστηκαν καὶ τὰ θηρία, στὰ ἀνάκτορα ἡ γυναίκα αὐτή, χειρότερη ἀπ' τὸ λιοντάρι καὶ τὴν τίγρι, τὸν κατέφαγε. Γυρίζει ἡ διεφθαρμένη κόρη στὸν Ἡρώδη καὶ τοῦ λέει· Θέλω σ' ἓνα πιάτο νὰ μοῦ δώσῃς ἀμέσως τὸ κεφάλι Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ (ἔ.ἀ. 6,25). Τί ἔπρεπε νὰ κάνῃ ὁ Ἡρώδης; Βέβαια εἶχε δώσει ὄρκο, τῆς τὸ εἶχε τάξει. Τέτοια τάματα ὅμως εἶνε ἀμαρτωλά. Νὰ κάνῃς τάμα ἅγιο, ὄχι τέτοια τάματα σατανικά. Ἐπρεπε νὰ πῆ στὴν κόρη· Αὐτὸ δὲν μπορῶ νὰ τὸ κάνω, γιὰ τὴ ζωὴ τοῦ ἄλλου δὲν τὴν ἐξουσιάζω. Ἐν τούτοις ὁ Ἡρώδης ἔστειλε στρατιῶτες στὴ φυλακὴ καὶ ἀποκεφάλισε τὸν Ἰωάννη. Καὶ τὸ κεφάλι αὐτό, πού ἄχνιζε ἀκόμη ἀπὸ τὸ αἷμα, τὸ ἔφεραν στὰ ἀνάκτορα, καὶ τὸ ἔδωσαν στὴ Σαλώμη κι αὐτὴ στὴν Ἡρωδιάδα. Τὸ πῆραν καὶ ἠσύχασαν. Τί εἶπα, ἠσύχασαν; Ἡσύχασε ἡ Σαλώμη καὶ ἡ Ἡρωδιάδα; Ὁχι. Δὲν ἠσυχάζει ὁ ἐγκληματίας, κι ἂς εἶνε στὰ ἀνάκτορα, κι ἂς κολυμπᾷ μέσα στὸ χρυσάφι. Ἐκανε τὸ ἐγκλημα; σκορπιὸς τὸν κεντᾷ. Ἀμάρτησες, ἐπόρνευσες, ἐμοίχευσες, διέλυσες οἰκογένειες, ἔφαγες τὸ ψωμὶ τῆς χήρας καὶ τοῦ ὀρφανοῦ; Φίδι θὰ ἔχῃς μέσα στὴν καρδιά σου. Ὅπου νὰ πᾶς, δὲν θὰ μπορῆς νὰ ἠσυχάσῃς καὶ ν' ἀναπαυθῆς. Δὲν βρῆκαν ἀνάπαυσι ὁ Ἡρώδης, ἡ Ἡρωδιάδα καὶ ἡ Σαλώμη. Τὸ τέλος τους φρικτὸ. Ἐρευνῆστε τὰ βιβλία καὶ θὰ δῆτε. Ὁ Ἡρώδης ἔχασε τὸ θρόνο του. Ἡ Ἡρωδιάδα εἶχε οἰκτρὸ θάνατο, καὶ ἡ κόρη της οἰκτρότερο. Περπατώντας μιὰ μέρα ἡ Σαλώμη ἐπάνω σὲ μιὰ παγωμένη λίμνη, σὰν κρύσταλλο, ἔσπασε ὁ πάγος καὶ τῆς ἔκοψε τὸ κεφάλι...

Τί μᾶς διδάσκει τὸ σημερινὸ γεγονός, ἀδελφοί μου; Πολλὰ μᾶς διδάσκει. Ἐνα ὅμως ἄς προσέξουμε ἰδιαιτέρως. Τὸ σημερινὸ εὐαγγέλιο μᾶς διδάσκει, ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑπάρχουν στὴν κοινωνία παράνομα ζεύγη. Ὁ Ἡρώδης ἔδιωξε τὴ γυναῖκα του καὶ πῆρε τὴν Ἡρωδιάδα. Παράνομη συμβίωσι. Καὶ τότε μὲν, στὴν ἐποχὴ τοῦ Ἡρώδη, ἓνα παράνομο ζευγάρι ὑπῆρχε, τοῦ βασιλιᾶ. Ἀλλὰ σήμερα, σᾶς ἐρωτῶ, πόσα παράνομα ζευγάρια ὑπάρχουν; Κάθε συνοικία σχεδὸν ἔχει καὶ κάποια ἢ κάποιες παράνομες συμβιώσεις. Θεέ μου Θεέ μου, ποῦ κατήντησε ἡ πατρίδα μας! Ὅπως σᾶς εἶπα καὶ ἄλλοτε, στὸν Πόντο, στὴ Μικρὰ Ἀσία καὶ στὴ Μακεδονία μας ἑκατὸ χρόνια περνοῦσαν καὶ διαζύγιο δὲν ὑπῆρχε. Μόνο τὸ φτυάρι τοῦ νεκροθάφτη διέλυε τὰ ἀντρόγυνα. Τώρα χρυσὲς δουλειὲς κάνουν οἱ δικηγόροι... Διαζύγια, διαζύγια... δὲν χορτάσανε ἀπὸ διαζύγια. Τέλος κατάφεραν νὰ θεσπιθῇ καὶ τὸ αὐτόματο διαζύγιο. Πάει πλέον ὁ γάμος, ἡ οἰκογένεια διαλύεται. Καὶ ἔγινε αὐτό, γιατί δὲν ὑπάρχει ἓνας Ἰωάννης Πρόδρομος. Ὑπάρχουν 100 δεσποτάδες καὶ 8.000 παπᾶδες, ὑπάρχουν θεολόγοι, ὑπάρχουν ἱεροκήρυκες. Ὅλους νὰ μᾶς στύψης, δὲν κάνουμε τὸ νυχάκι τοῦ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ὡ ἐσεῖς ποὺ μ' ἀκοῦτε, παρακαλέστε τὸ Θεό, νὰ μᾶς στείλῃ ἱερεῖς, ἀρχιερεῖς, ἱεροκήρυκες, ποὺ νὰ πιστεύουν καὶ νὰ εἶνε ἔτοιμοι νὰ θυσιαστοῦν. Πιστεύω, ὅτι ὁ Θεὸς θὰ μᾶς λυπηθῇ. Πρέπει νὰ παρουσιαστῇ πάλι στὴν πατρίδα μας κήρυγμα ζωηρό, κήρυγμα ῥιζοσπαστικό. Ἀλλὰ καὶ ἂν ἐμεῖς σιωπήσουμε καὶ προδώσουμε τὴν πίστι, καὶ οἱ πέτρες ποὺ πατᾶμε θὰ φωνάξουν «Οὐκ ἔξεστί σοι» (ἔ.ἀ. 6,18), ὄχι διαζύγιο! Δὲν θὰ γίνῃ ἡ Ἑλλάς Σουηδία. Δὲν θὰ γίνῃ Δανία, οὔτε Σικάγο, οὔτε Μόσχα. Ἡ Ἑλλάς θὰ μείνῃ Ἑλλάς. Θὰ μείνῃ Πόντος, Μικρὰ Ἀσία, Μακεδονία. Δὲν θὰ διοικοῦν τὸν τόπο μας μασόνοι, ἄπιστοι καὶ ἄθεοι. Ἡ Ἑλλάς θὰ κυβερνᾶται ἀπὸ τὸ Χριστό· ὄν, παῖδες Ἑλλήνων, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.

(†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος

Ἀπομαγνητοφωνημένη ὁμιλία, ἡ ὁποία ἔγινε στὸν ἱ. ναὸ Ἁγ. Ἰωάννου

Πτολεμαΐδος τὴν 29-8-1975.

augustinos-kantiotis.gr

Πηγή : <http://orthodoxathemata.blogspot.com>.